

місцем проживання заявника або за останнім відомим місцем проживання фізичної особи, місцеперебування якої невідомо, або за місцем знаходження її майна. Тобто, враховується інтереси особи, реалізація суб'єктивних прав якої залежить від рішення суду у справі, так і особи, яку необхідно визнати безвісно відсутньою або оголошити померлою.

Розгляд справи про визнання фізичної особи безвісно відсутньою або оголошення її померлою здійснюється за загальними правилами цивільного судочинства з винятками і доповненнями, зазначеними у спеціальних нормах (ч.3 ст. 235, ст. 246-250 ЦПК України).

Встановивши при розгляді справи обставини, якими обґрунтовані вимоги заявника, суд ухвалює рішення, особливості яких є те, що висновок суду про безвісну відсутність фізичної особи ґрунтується на юридичному припущенні знаходження особи в живих, а оголошення померлим — на юридичному припущенні смерті особи.

У разі, якщо фізична особа, яку визнано безвісно відсутньою або оголошено померлою, з'явиться чи буде виявлено місце його перебування, суб'єкти, за заявою яких суд змінив його правовий статус, а також сама особа вправі подати до суду заяву про скасування ухваленого рішення та поновленням втрачених прав.

На мою думку, законодавче регулювання даної категорії відносин необхідно удосконалити.

По-перше, доцільно було б внести норму, яка регулювала обов'язок розміщення інформації про розшук зниклої особи в ЗМІ.

По-друге, необхідно визначити у ЦПК України коло суб'єктів, які мають право звернутися до суду з відповідною заявою, визначити їх правовий статус.

По-третє, не в достатній мірі врегульовано питання процесуальних наслідків появи особи, яка оголошена померлою або визнана безвісно відсутньою.

На сьогоднішній день, правовий статус безвісної відсутності у законодавстві та теорії чітко не визначена. Це можна простежити у науково-практичних коментарях, де зміст коментованої статті значно менший ніж сама норма. Тому, необхідно привернути увагу правників до питань, які стосуються проблем визнання особи безвісно відсутньою або оголошення її померлою.

ПРАВО ВЛАСНОСТІ ЯК ОДИН ІЗ НАЙГОЛОВНІШИХ ІНСТИТУТІВ ЦИВІЛЬНОГО ПРАВА

Маслик І.А., студент магістратури ННІПП НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, доцент кафедри цивільно-правових дисциплін ННІПП НАВС Бірюков В.І

Існування людини забезпечується головним чином завдяки суспільному виробництву, в процесі якого створюються необхідні для неї матеріальні блага.

Суспільне виробництво формує відповідну спрямованість взаємовідносин, сутність якої полягає у привласненні людиною (колективом людей) предметів природи і продуктів суспільного виробництва, що дає можливість індивіду ставитися до них як «до своїх»,

до власних». Однак привласнення, як правило, не може бути без відчуження. Тому варто погодитись з авторами, які вважають, що «власність одних людей чи їх колективів на майно невіддільно пов'язана з відчуженням майна від інших людей».

У найбільш узагальненій формі власність можна визначити як відносини між людьми з приводу привласнення матеріальних благ та встановлення влади над ними, належності їх конкретній особі.

Правове врегулювання економічних відносин власності породжує утворення права власності, за допомогою якого утверджується панування власника над належними йому речами та його повноваженнями з володіння, користування, розпорядження ними.

Власність - це економічна категорія, яка є проявом суспільних відносин з приводу привласнення матеріальних благ. Право власності - це правова категорія і сукупність правових норм, які регулюють відносини власності щодо володіння, користування і розпорядження майном.

На сьогоднішній момент право власності являється одним із найголовніших інститутів цивільного права, що обумовлено його значимістю для розвитку суспільних відносин та формування економічної складової як держави, так і окремого громадянина. Конституційне ж закріплення права власності відносить його до категорії невід'ємних прав особи та показником розвитку демократичних засад в країні.

На даний час розрізняють право власності в об'єктивному і суб'єктивному розумінні. В об'єктивному розумінні це сукупність правових норм, які регулюють відносини власності. В суб'єктивному розумінні це юридична можливість конкретного власника володіти, користуватися і розпоряджатися належним йому майном на свій розсуд, але в межах закону. Право власності має абсолютний характер. Це означає, що перед власником із зобов'язаннями виступають всі, хто його оточує. Це ще одна важлива особливість, яка характеризує відносини власності.

Таким чином, актуальність вивчення питань, пов'язаних з правом власності визначена самими реаліями сьогодення, тобто розвитком ринкової економіки, прагненням вдосконалити діючу систему цивільних відносин.

Згідно Конституції України в країні існує державна, приватна і комунальна власність.

Спільну ж власність можна розглядати як свосвідний спосіб реалізації суб'єктами права приватної, колективної, державної власності.

Варто наголосити, що соціально - економічні зміни, які відбулися в останні роки в нашій країні, істотно вплинули на розвиток інституту права власності та його складової частини - права спільної власності. Широке застосування механізму права спільної власності, розширення кола його суб'єктів, надання ефективних шляхів здійснення та надійних способів захисту даного права його суб'єктам - це ті передумови, які послужили вдосконаленню даного правового інституту власності.

Особливої актуальності набувають ряд проблем: визначення основних підстав виникнення права спільної власності, адже,

наданого їм права (йде мова про недопущення зловживання майновими та житловими правами малолітніх та неповнолітніх дітей з боку батьків, які виступають співвласниками); основні критерії припинення (поділ) права спільної власності справедливим, законним чином.

ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ ІНФОРМАНТИ З ОБМЕЖЕНИМ ДОСТУПОМ

Устименко Ю.В., студент магістратури ННПДІ НАВС

Науковий курівник: к.ю.н., доцент, професор кафедри цивільно -правових дисциплін ННПП НАВС Ісвіня О.В.

Інформація з обмеженим доступом - особливий вид інформації, який відрізняється від загальнодоступної інформації за наступними ознаками:

1. Ця інформація не є відомою широкому колу осіб, вона не може бути загальнодоступною;

2. Інформація з обмеженим доступом може бути відома лише визначеному колу осіб і лише вони можуть використовувати цю інформацію;

3. Власником чи користувачем інформації з обмеженим доступом вживаються адекватні заходи, спрямовані на обмеження доступу третіх осіб до інформації;

4. Особлива соціальна цінність інформації з обмеженим доступом значною мірою обумовлюється саме її дійсною чи потенційною невідомістю третім особам;

5. Інформація з обмеженим доступом має відповідати обмеженням, що встановлюються законодавством для такого виду інформації.

Вимога невідомості широкому колу осіб впливає з сутності інформації з обмеженим доступом, оскільки обмежувати доступ до загальновідомої інформації немає сенсу. Цей факт визнається не лише національним, а й зарубіжним законодавством. Так, наприклад, у Великобританії вказана ознака описується в одному з найбільш цитуємих описів конфіденційної інформації, що був приведений Лордом Гріном у справі «Салтман Інжинірінг проти Кемібел і Ко» ще у 1948 році: «конфіденційна інформація - це дещо, що не є суспільним надбанням або загальновідомим». Таке формулювання дозволило дослідникам зробити наступні висновки. По-перше, для віднесення інформації до категорії конфіденційної не потрібна «абсолютна секретність», достатньо і «відносної секретності». Така інформація може бути відома більш ніж одній особі. Навіть кілька компаній можуть використовувати таку інформацію і вона може бути відома багатьом службовцям цих компаній. По-друге, інформація перестає бути конфіденційною, коли вона стає суспільним надбанням або загальновідомою.

З невідомістю інформації широкому колу осіб безпосередньо пов'язана наступна ознака інформації з обмеженим доступом - приналежність визначеному суб'єктному складу. Як зазначається у юридичній літературі, «такі відомості мають бути відомі або довірені вузькому колу осіб». Власники та користувачі інформації з обмеженим доступом мають бути конкретно визначені законодавством, самим